

Stk. 2. Afgiftspligten efter stk. 1 indtræder endvidere, hvis ejendommen eller en del af denne ved skifte af et dødsbo eller ved skifte af et uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live udlægges til en arving, en legatar eller den længstlevende ægtefælle, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift. Det samme gælder, hvis den længstlevende ægtefælle, efter at have skiftet med enkelte arvinger eller med legatarer, overtager resten af fællesboet, og herunder ejendommen eller en del af denne, til hensidten i uskiftet bo. Boet kan dog kræve fritagelse for at betale afgiften, hvis den, der overtager ejendommen, forpligter sig til at betale det under skiftet fastsatte afgiftsbeløb eller en forholdsmæssig del heraf ved den første afståelse af ejendommen eller en del af denne. Hvis ejendommen overtages af flere berettigede i boet, skal disse forpligte sig til at hæfte solidarisk for afgiftsbeløbet. Reglerne i 3. og 4. pkt. gælder, selv om ejendommens værdi overstiger modtagernes andele i boet.

Stk. 3. Afgiften påhviler personer, dødsboer, selskaber og foreninger m. v., der er skattepligtige til staten i det indkomstår, hvor ejendommen afstås eller udlægges, såfremt den afgiftspligtige eller for dødsboers vedkommende afdøde eller dennes ægtefælle ikke har erhvervet ejendommen som led i sin næringsvej eller i spekulationsøjemed. Dødsboer, der efter kildeskattelovens § 16 eller § 20 B, stk. 3, er fritaget for at betale indkomstskat, er også fritaget for at betale afståelsesafgift.

Stk. 4. Afståelsesafgift svares af forskellen mellem afståelsesvederlaget for ejendommen og det i § 2, stk. 1, omtalte slutbeløb med tillæg af forbedringsudgifter, der er afholdt efter den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Afståelsesafgift svares dog højst af forskellen mellem afståelsesvederlaget og anskaffelsessummen for ejendommen med tillæg af de i foranstående pkt. nævnte forbedringsudgifter. Ydes der intet vederlag for afståelsen, eller er vederlaget mindre end ejendommens værdi i handel og vandel, træder denne værdi i stedet for afståelsesvederlaget ved beregning af afståelsesafgiften. I de i stk. 2 nævnte tilfælde træder den værdi, der er fastsat i den endelige boopgørelse eller en opgørelse efter kildeskattelovens § 20, stk. 2,

eller § 20 C, stk. 4, eller, hvis udlægget er sket før skæringstidspunktet i en sådan opgørelse, den værdi, der er fastsat efter kildeskattelovens § 17, stk. 2, 2. og 3. pkt., i stedet for afståelsesvederlaget.

Stk. 5. Der svares ikke afståelsesafgift af en- og tofamiliehuse m. v., som omfattes af § 2 A i lov om særlig indkomstskat m. v.“

11. I § 10, stk. 1, ændres „§ 9, stk. 2,“ til: „§ 9, stk. 4,“.

12. § 11, stk. 1, affattes således:

„Af ejendomme, der den 1. januar 1970 var omfattet af bestemmelserne i § 14, stk. 7, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, og for hvilke der er afgivet den i § 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme omtalte erklæring, svares frigørelsesafgift efter bestemmelserne i § 12 i nærværende lov, når ejendommene helt eller delvis ikke længere benyttes som omtalt i § 1, stk. 1. Afgift skal kun betales af den del af en ejendom, som ikke længere benyttes som omtalt i § 1, stk. 1.“

13. I § 16 ændres „§ 12“ til: „§ 11, stk. 1 eller 2,“.

14. Efter § 19 indsættes:

„§ 19 A. Er et areal ved ikrafttrædelsen af lov om by- og landzoner kommet i landzone, men har vedkommende offentlige myndighed før den 1. januar 1970 disponeret arealet til bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse, kan byplannævnet, hvis det af den nævnte grund skønner det rimeligt, træffe afgørelse om, at denne lov ikke finder anvendelse på arealet.

Stk. 2. Ansøgning til byplannævnet om afgørelse efter stk. 1 kan indsendes, selv om afgiftspligt efter § 1 endnu ikke er indtrådt, og skal være indsendt til nævnet, inden afgiften forfalder til betaling, jfr. § 5. Byplannævnets afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.“

§ 2.

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 441 af 22. august 1969, som ændret ved lov nr. 100 af